

Nr 1101

Av herr Sundman, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Statens veterinärmedicinska anstalt.

1960 års försöksdjursutredning framlade i sitt betänkande "Om försöksdjur" (stencil, inrikesdepartementet, 1963) förslag om inrättande av en försöksdjurscentral vid statens veterinärmedicinska anstalt (SVA). Denna enhet skulle tjänstgöra som samordnande och rådgivande organ för all försöksdjursverksamhet — samverka med producenter, hälsokontroll, anskaffning av avelsdjur, distribution av tillgångsuppgifter, tillsyn av djurhållning på förbrukande institutioner, utredning vid sjukdomsutbrott samt utbildning av djurvårdspersonal. Den borde vidare beredas möjlighet till försök och forskning rörande hantering av försöksdjur samt sjukdomsbekämpande. Förslaget tillstyrktes av samtliga remissinstanser. De försöksdjur som här avses är i första hand kaniner, marsvin, möss, hundar och katter.

Sedan budgetåret 1965/66 finns det en tjänst vid universitetskanslersämbetet, vars innehavare handlägger frågor rörande anskaffning och distribution av försöksdjur. Därutöver har medicinska forskningsrådet sedan 1967 under en treårsperiod provisoriskt understött en konsulenttjänst vid SVA med uppgift att tillgodose veterinärmedicinsk service inom detta område.

Behovet av en sådan tjänst på försöksdjursområdet sammanhänger med vetenskapens ökade behov av kvalitativt högtstående försöksdjur å ena sidan samt å andra sidan det växande kravet på att det i och för sig ofrånkomliga användandet av försöksdjur sker under former, som är förenliga med djurskyddshänsynen. Såväl produktionen som förbrukningen av försöksdjur behöver tillgång till kvalificerad sakkunskap för utredning och rådgivning i sjukdomsförebyggande syfte. Erfarenheten av den hittills bedrivna verksamheten är att försöksdjurshanteringen i mycket hög grad belastas av utfodrings- och miljöbetingade sjukdomar, liksom av parasiter och infektioner. Detta sammanhänger med att man i fråga om försöksdjur inte varit tillräckligt medveten om vid annan djurhållning självklara hygien- och djurskydds-synpunkter. Försöksdjuren har därför ofta kallats de "glömda husdjuren".

En annan viktig djurskyddsaspekt i detta sammanhang är problemet med stölder av hundar och katter för försäljning som försöksdjur. Det sannolikt enda botemedlet mot detta är en ordnad uppfödning av försöksdjur — en verksamhet, som för närvarande påbörjats i vårt land men som ännu befinns på försöksstadiet. Denna utomordentligt svårbemästrade verksamhet kommer att kräva kvalificerad veterinärmedicinsk service för att leda till önskat resultat.

Den ovannämnda av medicinska forskningsrådet understödda konsulenttjänsten vid SVA är ett provisorium. SVA har därför i sina anslagsframställningar de senaste åren yrkat på inrättandet av en permanent tjänst som försöksdjursveterinär på dess stat utan att detta bifallits. Enligt min mening bör nämnda tjänst inrättas fr. o. m. budgetåret 1970/71 och medel under anslaget Statens veterinärmedicinska anstalt beräknas för en tjänst i högst lönegrad 28 (4 441 kronor per månad + lönekostnadspåslag), varför detta anslag bör höjas med 65 000 kronor utöver Kungl. Maj:ts förslag.

Verksamheten har snabbt vuxit, och försöksdjursveterinären har i mer än förutsedd omfattning kommit att anlitas av landets försöksdjursanvändande institutioner. Verksamheten har således visat sig fylla ett särskilt från djurskyddssynpunkt väsentligt och viktigt behov och måste få resurser att fortsätta. Till detta kommer det behov av sjukdomsförebyggande verksamhet, som föreligger inom försöksdjursuppfödningen och utan vilken en ordnad uppfödning i större skala är dömd att misslyckas med de ekonomiska och vetenskapliga konsekvenser, som detta får för avnämaren.

Med hänvisning till vad som anförts hemställes,

att riksdagen måtte till Statens veterinärmedicinska anstalt under jordbrukshuvudtiteln för budgetåret 1970/71 anvisa ett förslagsanslag av 11 161 000 kronor.

Stockholm den 28 januari 1970

P. O. Sundman (cp)

Nr 1102

Av herrar **Wachtmeister** och **Hedin**, om förenkling och förbilligande av frökontrollen.

(Lika lydande med motion nr 915 i Första kammaren)

Stockholm den 28 januari 1970

Hans Wachtmeister (m)

Carl Eric Hedin (m)